

VISPĀRĪGĀ DEKLARĀCIJA

Parakstītājvalstis un starptautiskā institūcija,

atzīstot, ka nākamajām paaudzēm ir tiesības izmantot kvalitatīvas, veselīgas un nepiesārņotas vides radītās priekšrocības, kam attiecībā uz mežiem jāizpaužas gan ekoloģiski, gan ekonomiski un sociāli, atspoguļojot ilgtspējīgu un uz vairākiem mērķiem vērstu meža apsaimniekošanu;

apzinoties meža nozīmi dzīves vides attīstībā, īpaši attiecībā uz augsnes aizsardzību, ūdens taupīšanu, ainavu harmoniju, piemēram, piepilsētas zonās, un preču ražošanas un pakalpojumu sniegšanas ilgtspējību;

apzinoties, ka īpaši tādas parādības kā atmosfēras piesārņošana, mežu ugunsgrēki, globālā sasilšana, lielas klimatiskās pārmaiņas vai rūpnieciskās avārijas, erozija, zaudējumi, ko rada insekti vai citi kaitēkļi vai patogēni organismi, kā arī zaudējumi, kurus dažos reģionos rada mēģinājumi dzīvnieki, resursu pārmērīga izmantošana vai pat nepietiekama izmantošana un visu šo parādību mijiedarbība apdraud Eiropas mežus;

ņemot vērā to, ka Eiropas mežu aizsardzības un bioloģiskās daudzveidības saglabāšanas problēmas aizvien biežāk pārsniedz vienas valsts robežas un tāpēc tās jo īpaši un visā to daudzveidībā jāattiecinā uz visu Eiropas kontinentu, rodot efektīvu risinājumu;

pārliecībā par to, ka Eiropas mežu bioloģiskās daudzveidības pārrobežu aizsardzībā un saglabāšanā jāiesaistās visu ieinteresēto valstu sabiedrībai un šī problēma nav atrisinājama vienas valsts robežās;

apzinoties, ka, lai atklātu un risinātu šo problēmu, jāņem vērā aizvien lielāks skaits dalībnieku, kuru ikdienišķa vai nejauša rīcība nozīmīgi ietekmē meža platības nākotni, par ko liecina mežu izkalšana gaisa piesārņojuma rezultātā;

apzinoties, ka mežsaimniecības darbiem ir ilgtermiņa ietekme un tāpēc saskaņā ar ekoloģiski harmonisku valsts mežsaimniecības politiku lielākā uzmanība jāpievērš pēctecībai un apsvērumiem par grūti prognozējamo apdraudējumu, kā mērķi izvirzot mežu potenciāla saglabāšanu;

---

uzskatot, ka pat tad, ja daudzus no nelabvēlīgajiem faktoriem ir grūti kontrolēt, nozīmīgus rezultātus mežu aizsardzībā var sasniegt, izmantojot atbilstošas tradicionālas un novatoriskas mežkopības metodes;

atkārtoti apliecinot valstu suverēnās tiesības apsaimniekot savus resursus saskaņā ar savu vides politiku atbilstīgi Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtiem un starptautisko tiesību noteikšanas principiem, īpaši ņemot vērā esošos starptautiskos nolīgumus un pārvalstiskās tiesību normas;

atkārtoti apliecinot arī saistības nodrošināt, ka parakstītāju jurisdikcijā vai kompetencē veiktās darbības nerada netiešu kaitīgu ietekmi uz vidi citās valstīs;

atceroties 1979. gada Konvenciju par tāldarbības pārrobežu gaisa piesārņojumu un atkārtoti apliecinot nepieciešamību ievērot saistības, kas iekļautas šīs konvencijas HELSINKU un SOFIJAS protokolā;

uzsverot, ka ir svarīgi sadarboties ar tām starptautiskajām organizācijām, kuras jau strādā mežu aizsardzības jomā vai, plašākā nozīmē, vides aizsardzības jomā;

atceroties ieteikumus, kas izklāstīti “Vides perspektīvā līdz 2000. gadam un turpmāk” (UNEP) un “Vides aizsardzības un dabas resursu racionālas izmantošanas reģionālajā stratēģijā Apvienoto Nāciju Organizācijas Eiropas Ekonomikas komisijas dalībvalstīs periodam līdz 2000. gadam un turpmāk”;

ņemot vērā “Pasaules saglabāšanas stratēģijas”, “Pasaules dabas hartas” un Pasaules Vides un attīstības komisijas ziņojuma ieteikumus;

atceroties, ka *SILVA* starptautiskajā konferencē Parīzē 1986. gadā lielākais sasniegums bija “Parīzes uzsaukums par kokiem un mežiem”, kurā tika uzsvērtā neatliekamā vajadzība rīkoties vienoti neatkarīgi no valstu robežām, lai saglabātu un veicinātu koku un mežu augšanu nākamo paaudžu interesēs, tādējādi norādot virzienu, kurā šīs deklarācijas parakstītāji vēlas kopīgi rīkoties;

atceroties, ka, lai gan *SILVA* konference vienlīdz lielu uzmanību veltīja tropu mežu aizsardzībai un šī ministru konference attiecas tikai uz Eiropas mežiem, tomēr tropu mežu problēmām ir vajadzīga tāda paša veida iniciatīva,

nosaka divu veidu funkcionālo pieeju: pirmās pieejas mērķis ir meža ekosistēmu darbības un darbības traucējumu labāka novērošana un izpratne visā to daudzveidībā, otrās pieejas mērķis ir rīcība tādās aktuālās problēmu jomās kā meža ģenētisko resursu saglabāšana vai īpaši trauslas teritorijas, piemēram, kalnu meži un ugunsbīstami meži,

---

deklarē savu nolūku:

1. veicināt un stiprināt sadarbību starp Eiropas valstīm mežu aizsardzībā un ilgtspējīgā apsaimniekošanā, attīstot informācijas un pieredzes apmaiņu un atbalstot attiecīgo starptautisko organizāciju centienus,
2. uzlabot informācijas apmaiņu starp mežzinātniekiem, apsaimniekotājiem un politikas veidotājiem parakstītājvalstīs un starp pašām parakstītājvalstīm, lai jaunākos sasniegumus var izmantot meža politikas īstenošanā,
3. veicināt bojāto mežu atjaunošanu,
4. vienojoties par kopīgiem mērķiem un principiem, pierādīt savu gribu pakāpeniski ieviest nosacījumus un līdzekļus, kas vajadzīgi Eiropas mežu mantojuma ilgtermiņa apsaimniekošanai un saglabāšanai,
5. pārbaudīt šīs konferences lēmumu izpildi un turpināt iesāktās darbības jebkurās turpmākās sanāksmēs starp valdību ministriem vai amatpersonām un sanāksmēs, ko rīko starptautiskās institūcijas, kas ir atbildīgas par to, lai meži pilnīgi veic savas ekoloģiskās, ekonomiskās un sociālās funkcijas.